

Politisk (mis)brug af unge kriminelle

Af Benny Lihme¹⁾

I forbindelse med den daværende regerings såkaldte "lømmelpakke", omskrev jeg under pseudonym "Fader Vor" til "Lømmel Vor" (Social Kritik nr. 70). Baggrunden for dette stykke beskedne satire, der i øvrigt i en anmeldelse i Berlingske Tidende indbragte mig hædersbetegnelsen "halal punker", var alvorlig nok. Jeg fandt, at de politiske tilstande var blevet lige "amerikanske" nok, forstået som bevidst politisk spekulation i en bestemt gruppe af unge i samfundet, nærmere betegnet etniske minoritetsunge fra de socialt set mest udsatte boligområder.

Satiren gik på, at politikerne burde takke disse unge, da de jo åbenlyst var nyttige som en slags "god fjende" i politikernes profilering af sig selv og deres partier. Bønnen lød som følger:

*Lømmel vor,
du, som er udenfor.
Priset være dine synder.
Din vrangvilje på jorden,
bringe os politikere i Himlen.
Giv os i dag vort daglige brød.
Og forlad os vor skyld,
fordi vi spekulerer i din
elendighed.
Led dine venner i fristelse.
Fortsæt med det onde.
Thi din afmagt er vores levebrød
og ære i evighed.
Ahmed!*

Ikke sandt, det var ikke kun en bøn, men en profeti. For ved det netop overståede folketingsvalg sås det jo tydeligere end nogensinde, hvor betydningsfuld en kriminel Ahmed var for ikke mindst Dansk Folkepartis og Venstres valgkampe.

Ikke at vi stod overfor noget helt og aldeles nyt. Højrefløjspolitikere har gennem årene med jævne mellemrum bl.a. rejst krav om at den kriminelle lavalder skulle sænkes. Eksempelvis ønsker Pia Kjærsgaard i april måned

Danmarks fremtid

dit land - dit valg...

DANMARKS FREMTID. dit land – dit valg . . .
Udgivet af Dansk Folkepartis Folketingsgruppe

1996 den kriminelle lavalder sænket til 12 år. En almindelig kendt politikerretorik, der skaber lidt mediemæssig resonans, uden at der i øvrigt kommer realpolitik ud af det.

Så skulle der vise sig at være mere realpolitik nogle år senere, hvor forskning, medier og stram retspolitik på bemærkelsesværdig vis gik hånd i hånd, afsluttende med Folketingets vedtagelse af en ny ungdomssanktion. Kort fortalt, havde ikke mindst borgmester Boye i Odense gennem en tid besværet sig over nogle af Vollsmoses unge, som han mente skulle tvangsbehandles på lukkede institutioner. Og da han tilsyneladende havde en forsker, professor Bouchet ved Odense Universitet, lige ved hånden, havde vi, vupti, via Bouchet og hans medietække et samfundsmæssigt "araberproblem**), som for-

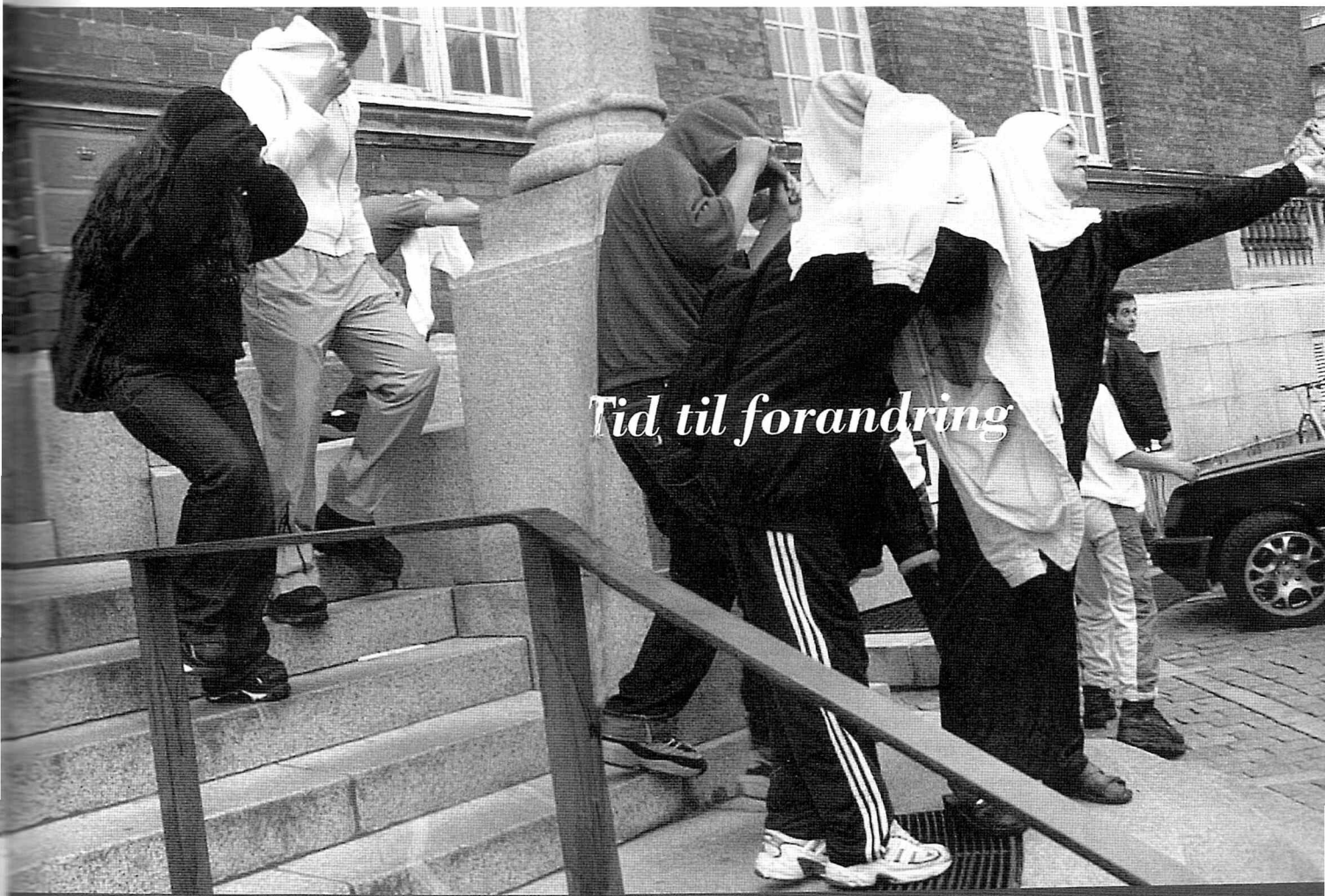
skeren tilfældigvis mente skulle tvangsbehandles på præcis samme måde som politiker Boye havde krævet det inden undersøgelsen blev iværksat. Mens fagfolk over en bred front tog afstand fra Bouchets undersøgelse som værende metodisk og faglig underlødige, tilsat en for en forsker upassende grad af politisering, syntes Pia Kjærsgaard i "Aktuelt", at Bouchet var en meget klog, fransk professor.

I forbindelse med optakten til det sidste folketingsvalg, tog Dansk Folkeparti nye metoder i brug. Det var kommet partitoppen for øre, at Århus Amt havde anbragt en somalisk kriminel dreng på det socialpædagogiske opholdssted Solhaven i Farsø til en pladspris på kr.238.000 om måneden. For at afdække denne "skandale", havde partiet sendt den muslim-forskrækkede journalist Ulla Dahlerup til Himmerland. Ikke at hun ringede og sagde, at hun kom for at lave en artikel, som Dansk Folkeparti kunne bruge i en fremmedfjendsk bog og kampagne i forbindelse med det forventede snarlige valg. Hvilket var realiteterne. I stedet, som det er blevet afsløret i pressen og som Dansk Folkeparti er blevet irettesat for af Folketingets formand, præsenterede Ulla Dahlerup sig som værende udsendt af Folketinget for at skrive om de socialpædagogiske opholdssteder.

Solhaven på deres side måtte konstatere, at på trods af stedets legendariske åbenhed overfor besøgende, det være sig politikere eller fagfolk, blev de af underdække-journalisten sammenlignet med det lukkede Tvind. Værst for stedet var det dog at se sig i den grad misbrugt af Ulla Dahlerup og Dansk Folkeparti i en fremmedfjendtlig politik navn.

Som læser af Dansk Folkepartis Folketingsgruppes bog "Danmarks fremtid – dit land, dit valg...", selvfølgelig med det mest sensationelle og skræmmende muslim-hade-billede på forsiden, er det bizart pludselig,

Tid til forandring

Anders Fogh Rasmussen
Anders Fogh Rasmussen

+ VENSTRE

“Alting skal forandres, for at tingene skal kunne forblive som de er”. Frit efter Tomasi di Lampedusas “Leoparden”

blandt politisk set “ærlige” skræmmeartikler om islam, koranen og tørklædet, udlændingepolitik m.v., at læse om det yderst etnisk danske opholdssted Solhaven. Bare fordi de har en særlig dyrt anbragt somalisk dreng. Som i øvrigt med sin hovedkulse placering på Solhaven endelig kom til et sted, der ikke behøvede at sende ham videre**). Ulla Dahlerups gennemført pinlige ludderjournalistik, i sit forsvar for den håbløse fremgangsmåde har hun skændet den tyske journalist

Günther Wallraff’s renomé ved at sammenligne sig selv med ham, er fyldt med forkerte og udokumenterede tal. Hertil intetsigende flueknepetal som at Solhaven har indkøbt ferieudstyr, som “alene i 1998 kostede skatteyderne 79.017 kr.”

Tja, det må være den beskidte og skjulte hensigt der har drevet værket. For godt nok var den pågældende drengs akutpladspris meget høj. Men hvis journalisten havde gidet undersøge, hvad drengen havde kostet sam-

fundet før han kom til Solhaven, ville regnestykket have set noget anderledes ud.

Den desperate dreng havde forårsaget flere socialpædagoger sygemeldt, han havde været på en dyr lukket institution, fået personalet til at nedlægge arbejdet på et specialtilbud osv. Noget som løber op i betydeligt større beløb, end det Dansk Folkeparti har valgt at spekulere i rent politisk. Når en sådan rimelig cost-benefit beregning undlades, er det selvfølgelig bevidst fra Dansk Folkepartis side. Man skulle nødtigt ødelægge et godt stykke valgflæsk ved unødige nuanceringer – en "god fjende" i form af en somalisk lækkerbidsken til 238.000 skattekroner om måneden hænger trods alt ikke på træerne. I øvrigt er det besynderligt at Dansk Folkeparti går så meget op i Solhavens økonomi, alt den stund stedet er gennemreguleret og kontrolleret af tilsynsmyndigheden Nordjyllands Amt. En besynderlighed som sættes i relief af partiets 100% opbakning til den nye ungdomssanktion, et traditionelt statsligt institutionsprojekt i nogle beløbsrammer, som reducerer Solhaven og de øvrige socialpædagogiske opholdssteder til skattekronefluevægtsklasse.

Hvad siger Dansk Folkeparti eksempelvis til en stillingsannonce i fagbladet "Socialpædagogen" d.29.11.2001, hvor den sikrede døgninstitution for unge Bakkegården søger ikke mindre end 77 nye medarbejdere til at dække 25 pladser? De skattekrone det koster, har Dansk Folkeparti været med til at bevilge. Og partiet bør have sine tvivl om hvad samfundet vil få for pengene. Alle indenfor dette fagfelt ved, hvor vanskeligt det er bare at få to kvalificerede medarbejdere til at arbejde med vanskelige unge. Hvor skal så 77 kvalificerede komme fra, ovenikøbet ude på landet (Nykøbing Sjælland)?

Politisk set har Dansk Folkeparti og Ulla Dahlerup flyttet nogle grænser, hvad angår politisk spekulation i etniske minoritetsunges situation. Og givet bolden op til partiet Venstre, der i valgkampens slutrunde drønedede ud med dagens valg fra Nordfotos billedarkiv, i form af en annonce i "Se & Hør".

Noter:

*) Det er ikke kun Bouchet, der på en problematisk måde har politiseret evalueringsgenren. Også Torben Berg Sørensen og Hans Jørgen Dam's "Pendlerrapporten" lanceredes "etnisk" og kulturforklarende med bred appel i medierne. Denne gang var det unge "tyrkere" fra Århus, der blev fremstillet som nogle der havde behov for en særlig autoritær form for tyrkisk opdragelse. Rapporten præsenterede på forsiden undersøgelsens målgruppe som "kriminelle unge indvandre-re", selvom gruppen af unge som sådan hverken var kriminel eller indvandret. På grund af "tyrker-vinklen" fik denne rapport megen stor presse-dækning, og som i tilfældet med Bouchet, lod sociologen Torben Berg Sørensen sig velvilligt interviewe. Rapportens 2. del er netop udkommet uden samme mediebevågenhed som ved del 1. Tilsyneladende er det ikke interessant for medierne, at de kriminalitetsforebyggende projekter i Århus går rimeligt godt. Og denne gang er tyrker/kriminalitetsvinklen fjernet fra rapportens forside. De kriminelle tyrkere er pludselig og anstændigvis blevet til "belastede drenge med hovedsageligt tyrkisk baggrund".

** Brugen af sikrede pladser inden ungdomssanktionens ikrafttræden, ligger langt fra de behov politikerne har påstået eksisterede. En ynkelig lille evalueringsrapport fra Socialforskningsinstituttet, "Længerevarende behandling af børn og unge i sikrede pladser", har netop konkluderet, at de sikrede pladser er blevet brugt så lidt, at det ikke rigtigt er noget talmateriale at evaluere på. Hvorfor det hæderkronede forskningsinstitut må ty til lidt i øvrigt rimeligt interessant case-gennemgang. Hvor Solhaven i øvrigt, formodentlig til Ulla Dahlerups irritation, fremhæves.: "Solhaven er et gennemgående navn, og de unge, som er eller har været anbragt her, ser ud til at være inde i et positivt forløb" (s.122).

1. Benny Lihme er medlem af det af den afgående regering nedsatte *Udrykningsholdets inspirationsforum*. Udrykningsholdets indsats over for "utilpassede unge" var først og fremmest tænkt politisk som en indsats overfor etniske minoritetsunge, uden at en sådan direkte racistisk målgruppebestemmelse figurerer nogen steder. Med den nye regering, er al blufærdighed imidlertid lagt til side. Idet Udrykningsholdet ganske enkelt er blevet flyttet ind under den nye integrationsminister. En sanktionering af ungdomskriminaliteten som et særligt anliggende omkring etniske minoritetsunge. Som vanskeligt kan opfattes som andet end en bagatellisering af danske unges kriminalitet, uanset flere politikredse har berettet om et stigende antal etnisk danske Brian'er der står i kø for at komme ind i varmen hos Hell's Angels og Bandidos.